

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobce: **T. X. T.**, zastoupeného Mgr. Alexandrem Vaškevičem, advokátem se sídlem Františkánská 7, 301 00 Plzeň, proti žalovanému **Ministerstvu vnitra** se sídlem Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, 170 34 Praha 7, proti rozhodnutí ze dne 21. 1. 2005, č. j. OAM-38/LE-B02-B02-2005, o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 24. 3. 2005, č. j. 60 Az 13/2005-23,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á**.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou ze dne 25. 1. 2005 napadl žalobce rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 1. 2005, jímž byla jeho žádost o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu.

Krajský soud v Plzni žalobu zamítl rozsudkem ze dne 24. 3. 2005. Rozsudek (který obsahoval i poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti) byl žalobci doručen 1. 4. 2005.

Dne 25. 4. 2005 bylo Krajskému soudu v Plzni doručeno podání označené jako „Doplnění kasační stížnosti“. Žalobce (stěžovatel) v něm prostřednictvím svého zástupce soudu sdělil, že již dne 15. 4. 2005 napadl rozsudek kasační stížností, sepsanou ovšem ve vietnamštině, a tímto podáním ji doplňuje. V textu podání pak namítal vady správního řízení i řízení před soudem a nesprávné posouzení právní otázky a závěrem navrhl, aby napadený rozsudek byl zrušen a věc vrácena Krajskému soudu v Plzni k dalšímu řízení. Požádal též o to, aby byl kasační stížnosti přiznán odkladný účinek; tato žádost se však - s ohledem na odmítnutí kasační stížnosti – stala bezpředmětnou.

Soud vyzval stěžovatele, aby předložil původní kasační stížnost, na niž se ve svém podání z 25. 4. 2005 odvolal; stěžovatelův zástupce však odkázal soud na Záchytné zařízení pro cizince (ZZC) B., odkud stěžovatel údajně svou kasační stížnost odesílal. Zástupce vedoucího ZZC B. připisem ze dne 10. 5. 2005 sdělil, že stěžovatel nezasílal žádnou

kasační stížnost prostřednictvím podatelny ZZC; až 20. 5. 2005 jej navštívil advokát - nynější stěžovatelův zástupce – který mu přislíbil, že za něj kasační stížnost napíše.

Nejvyšší správní soud nemohl o kasační stížnosti věcně jednat a odmítl ji jako opožděnou.

Podle § 106 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), musí být kasační stížnost podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti přitom nelze prominout. Napadené usnesení krajského soudu bylo stěžovateli doručeno v pátek 1. 4. 2005; dvoutýdenní lhůta pro podání kasační stížnosti počala běžet v sobotu 2. 4. 2005 a skončila v pátek 15. 4. 2005. Kasační stížnost, kterou stěžovatel podal osobně u Krajského soudu v Plzni dne 25. 4. 2005, je tak zjevně opožděná, a Nejvyšší správní soud ji proto odmítl [§ 46 odst. 1 písm. b) a § 120 s. ř. s.]. Tvzení stěžovatele (resp. jeho zástupce) o tom, že podání ze dne 25. 4. 2005 je pouhým doplněním a že původní kasační stížnost byla podána v poslední den lhůty, tedy včas, nebylo prokázáno, a na závěru Nejvyššího správního soudu tak nemůže nic změnit.

O náhradě nákladů řízení rozhodl Nejvyšší správní soud v souladu s ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle nějž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 29. června 2005

JUDr. Marie Žiškova
předsedkyně senátu